

ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ НА ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ

О.Б. Квасницька

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Головною метою навчального процесу є підготовка висококваліфікованих спеціалістів. Сучасні знання потребують модернізації освітніх технологій і методів їх упровадження, одним з яких є дистанційне навчання. Дистанційне навчання – новий засіб реалізації процесу навчання, в основу якого покладено використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій. Дистанційна освіта отримує в світі все більше розповсюдження і в більшій мірі охоплює післядипломну освіту та підвищення кваліфікації лікарів різного рівня, в той час, як досвіду використання даного виду навчання на додипломному рівні ще недостатньо. Необхідно відмітити, що медична освіта має свої певні особливості, які пов'язані з відносинами викладач-студент, лікар-пацієнт. Але навіть в таких випадках дистанційна освіта демонструє свою гнучкість.

Зазвичай оволодіння майбутнім лікарем практичних навиків потребує традиційного безпосереднього контакту з викладачем, але вся теоретична підготовка та вправи по прийняттю рішень можуть проходити і в дистанційній формі. Важливим є також можливість візуалізації більшої частини матеріалу, що підвищує якість засвоєння знань (навчальні відеофільми, лекції, рентгенограми, відеоконференції). Дистанційна освіта дозволяє скоротити час навчання за рахунок швидкої комунікації викладача та студента, а також за рахунок можливості використання майже всіх форм навчання (в тому числі самостійної роботи в електронній бібліотеці). Студенти медичних вузів у процесі дистанційного навчання отримують також різноманітні технологічні знання, які будуть необхідні в їх майбутній практиці та подальшій післядипломній освіті.

Існує декілька форм організації навчального процесу при дистанційному навчанні: самостійне вивчення навчального матеріалу дистанційного курсу, лекція, консультація, семінар, дискусія, практичне заняття, лабораторне заняття. Майже всі вони є актуальними при викладанні клінічних дисциплін.

Самостійне вивчення передбачає використання навчальних матеріалів дистанційних курсів, які студенти одержують через Інтернет або на магнітному носії (CD-ROM).

Аудіовізуальну інформацію лекційного матеріалу студенти отримують через засоби телекомунікаційного зв'язку. Можливі два варіанта отримання інформації: в синхронному та асинхронному режимі. У синхронному режимі студент отримує інформацію безпосередньо від лектора і в нього є можливість

ставити йому питання у реальному часі, а у випадку асинхронного варіанта - отримує аудіовізуальний запис лекційного матеріалу.

Семинар – це заняття, що заплановане навчальною програмою і до нього студенти готують тези виступів. Під час семінару відбувається обговорення вивченої теми. Дискусія – це навчальне заняття, проведення якого визначається викладачем у зв'язку з необхідністю вирішення проблеми, що виникла у студентів у ході навчання. Під час дискусії відбувається обговорення питань між студентами та студентками і викладачем. Семінар та дискусія проводяться дистанційно у синхронному режимі (в реальному часі) з використанням телекомунікаційних мереж.

Консультація – це елемент навчального процесу, за яким студенти дистанційно отримують відповіді від викладача на конкретні запитання або пояснення теоретичних положень чи методів практичного застосування. Під час консультацій використовуються телефон, електронна пошта та телеконференція.

Практичне заняття – це навчальне заняття, під час якого відбувається детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формуються вміння й навички їх практичного застосування. Студенти виконують індивідуальні завдання, що заплановані у дистанційному курсі, а результати надсилаються викладачеві електронною поштою. Проведення лабораторних занять в дистанційному режимі при викладанні клінічних медичних дисциплін дещо обмежено.

Таким чином, дистанційне навчання відкриває студентам медичних вузів доступ до нетрадиційних джерел інформації, підвищує ефективність самостійної роботи, дає зовсім нові можливості для творчості, набуття та закріплення професійних знань, а викладачам дозволяє реалізувати принципіально нові форми та методи навчання з використанням концептуального моделювання явищ та процесів.

РОЛЬ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ФОРМУВАННІ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

О.Б. Квасницька

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Компетентнісний підхід при організації навчального процесу у підготовці майбутнього лікаря вимагає від викладача змін процесу навчання, його структури, форм організації, принципів взаємодії суб'єктів. Одним із можливих шляхів формування високопрофесійних спеціалістів є використання інтерактивних технологій навчання. Порівняно з традиційними формами ведення заняття, при інтеактивному навчанні змінюється взаємодія викладача та студента: активність викладача змінюється на активність студентів, а задачею педагога є створення умов для розвитку їх творчої